

Ve své práci jsem se snažila přijít na důvod toho, že literatura, která z pohledu literárněkritického není příliš kvalitní, se může stát celosvětově známým a oblíbeným dílem. Jak je možné, že průměrné, kritikou zatracované dílo - z oblasti populární/ lidové literatury se stane světově známým bestsellerem? Jako příklad jsem si vybrala „Angeliku, markýzu andělů“ autorů Anne a Serge Golonových.

Nejprve se zamýšlím nad pojmy „populární“ a „umělecká“ literatura - jejichž rozdíl je především v jejich (ne)uměleckém záměru, a nad termínem „bestseller“ , jenž akcentuje především utilitární hodnotu literatury a staví ji na úroveň konzumního zboží: hlavně proto, že kritériem pro toto označení je prodejnost díla. „Celosvětově známý“ znamená sdílený většinou těch, kteří sdílejí naši kulturu a civilizaci.

Tento román odpovídá většinou svých znaků populární literatury, některými však ne, a právě proto mi připadá zajímavěji z pohledu „světovosti“ analyzovat. Angelika, stejně jako její předchůdkyně a literární vzor Scarlett ' z románu Sever proti Jihu, je v jistém smyslu neobyčejnou hrdinkou - například tím, že chce žít podle vlastních představ a že v pravou chvíli se nebojí vyslovit svůj názor, ať ji to stojí cokoli, (celek je místy ovšem poněkud kýčovitý, ovšem to většině čtenářů nevádí - naopak).